

Sygnatura akt VII U 706/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant:Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2013 r. w J.

odwołania N. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 18.04.2012r., znak: (...)

w sprawie N. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o rentę socjalną

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 706/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.04.2012r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.na podstawie art.4 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz.1268 ze zm.) odmówił wnioskodawczyni N. B.prawa do renty socjalnej od dnia 01.02.2012 r. opierając się na treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 06.04.2012r., w którym ustalono, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

N. B. wniosła od powyższej decyzji odwołanie podnosząc, że z uwagi na stan zdrowia i charakter schorzeń jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. B.ur. (...), na(...)pracowała w jako bibliotekarka i opiekowała się osobami starszymi. W Polsce pracowała jako szwaczka.

/bezsporne/

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 21.02.2012 r. uznano, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Także orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 06.04.2012 r. po rozpoznaniu u wnioskodawczynie głuchoniemoty od dzieciństwa oraz kostniaka podniebienia uznano, że wnioskodawczynie nie jest całkowicie niezdolna do pracy. W oparciu o powyższe orzeczenie decyzją z dnia 18.04.2012 r. odmówiono jej prawa do renty socjalnej.

/dowód: orzeczenie z dnia 21.02.2012 r. – k.17 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 06.04.2012 r. – k.20 akt rentowych ZUS;

opinia lekarska z dnia 06.04.2012 r. – k.17-15 akt orzeczniczych ZUS;

decyzja z dnia 18.04.2012 r. – k.22 akt rentowych ZUS/

Biegła laryngolog tak jak lekarze orzecznicy ZUS rozpoznała u wnioskodawczynie głuchoniemotę i kostniaka podniebienia. Głuchoniemota upośledza sprawność organizmu jednak nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy.

/dowód: opinia z dnia 24.07.2012 r. – k.11 akt sprawy/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz.1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z art.5 ww. ustawy, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pojęcie niezdolności do pracy definiuje art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W związku z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej N. B. poddana została przez organ rentowy badaniom lekarskim. W ich wyniku, orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS nie uznano jej za całkowicie niezdolną do pracy. Na podstawie powyższego orzeczenia organ rentowy decyzją z dnia 18.04.2012 r. odmówił prawa do renty socjalnej.

Ponieważ sporna decyzja ZUS odmawiająca prawa do renty oparta została na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, w toku postępowania sądowego niezbędne stało się przebadanie wnioskodawczynie przez biegłą z zakresu laryngologii - lekarza o specjalności adekwatnej do stwierdzonych u niego schorzeń.

Biegła laryngolog, podobnie jak lekarze orzecznicy, rozpoznała u wnioskodawczynie głuchoniemotę istniejącą najprawdopodobniej od urodzenia. Biegła wskazała, iż głuchoniemota w sposób oczywisty upośledza sprawność organizmu jednak nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Biegła wskazywała na to, że wnioskodawczynie

zdobyła wykształcenie i podejmowała zatrudnienie. Sama nieznajomość języka poleskiego stanowi utrudnienie, ale nie skutkuje niezdolnością do jakiegokolwiek pracy.

Sąd przyjął za własne wnioski zawarte w opinii biegłej laryngolog. Opinia ta sporządzona została przez lekarza specjalistę posiadającą stosowną wiedzę oraz doświadczenie w zakresie swojej dziedziny wiedzy i specjalizacji, po osobistym zbadaniu wnioskodawczynie oraz w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. Sąd nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłej skoro uznał, że jest ona prawidłowa i stanowi wiarygodne źródło dowodowe.

Przy rozpoznaniu niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, iż zgodnie z cytowanym na wstępie art. 4 ust.1 ustawy o rencie socjalnej - renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu. Zatem jedynie zakres naruszenia sprawności organizmu jest wyznacznikiem (i to natury medycznej) podstawowym dla oceny czy w przypadku danej osoby można mówić o całkowitej niezdolności do pracy. Z bezspornych ustaleń wynika, iż wnioskodawczynie była i jest zdolna do podejmowania zatrudnienia. Pracowała jako bibliotekarz, jako opiekun osób starszych, a w Polsce także jako szwaczka. Nie budzi wątpliwości, iż jako osoba głuchoniema, a na dodatek nieznająca języka polskiego także w piśmie, ma utrudniony kontakt z otoczeniem i porozumieniem się z potencjalnymi pracodawcami. Podkreślić jednak należy, iż ta okoliczność znajduje się po za sferą medyczną i jako taka nie ma znaczenia dla uznania całkowitej niezdolności do pracy w świetle w/w przepisu.

Biorąc pod uwagę powyższe brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i dlatego Sąd orzekł o oddaleniu odwołania na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c.